

Arrest

nr. 112 930 van 28 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
 2. X
 3. X
 4. X
 5. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X, X en X, die verklaren van Libanese nationaliteit te zijn, op 19 maart 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 januari 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. HALSBERGHE, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partijen dienden, bij aangetekende brieven van 4 augustus 2008, verscheidene aanvragen in om, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd. Deze aanvragen werden door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid als één aanvraag beschouwd.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid nam op 7 september 2009 de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van verzoekende partijen ontvankelijk wordt verklaard.

1.3. Op 23 januari 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van Vreemdelingenwet, ongegrond wordt verklaard en de beslissingen tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten aan verzoekende partijen

De beslissing waarbij de aanvraag om op medische gronden tot een verblijf te worden gemachtigd ongegrond wordt verklaard, die verzoekende partijen op 21 februari 2012 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 04.08.2008 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

[H.I.] [...]

[K.L.] [...]

[H.M.] [...]

[H.A.] [...]

+ neef

[B.M.] [...]

nationaliteit: Libanon

voogd: [J.K.]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 07.09.2009, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Redenen:

De aangehaalde medische problemen kunnen niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

In het verzoekschrift worden medische redenen aangehaald voor [H.I.]. Hij legde verscheidene medische getuigschriften neer. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 15.12.2011 (zie gesloten omslag in bijlage) en weerhoudt vier aandoeningen. De eerste aandoening evolueert niet en er is geen behandeling nodig. De tweede problematiek werd opgelost. Verder somt de arts diverse klachten van betrokkene op die werden onderzocht door specialisten. Onderzoeken konden echter geen afwijkingen aan het licht brengen. De vierde aandoening is chronisch van aard. Medicatie is slechts een onderhoudsbehandeling. Betrokkene heeft therapie nodig. Er zijn geen specifieke vereisten i.v.m. de opvolging. Mantelzorg is niet vereist.

Wat betreft de behandelings- en opvolgingsmogelijkheden van de vierde aandoening in het herkomstland, Libanon, verwijst de arts-adviseur in haar advies naar diverse bronnen waaruit duidelijk blijkt dat er in Libanon wel degelijk een behandeling is voor de aandoeningen van betrokkene. Gespecialiseerde opvolging is mogelijk in verscheidene medische instellingen in Beirut. Ambulante opvolging zowel als

opname is mogelijk. Er zijn verscheidene soorten specialisten in Libanon. De nodige medicijnen zijn beschikbaar.

De aandoening verhindert betrokkene niet te reizen. Steun van de familie zal positief zijn. Het meest recente medisch attest vermeldt dat mantelzorg niet nodig is.

De arts-adviseur concludeert finaal dat de aandoening van betrokkene, hoewel die kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien behandeling beschikbaar is in Libanon. Vanuit medisch standpunt is er bijgevolg geen bezwaar tegen een terugkeer naar dit land.

Met betrekking tot de toegankelijkheid van de medische zorgen in Libanon dient vermeld te worden dat uit het advies van de arts-adviseur blijkt dat betrokkene al in zijn land van herkomst behandeld werd voor de betreffende medische aandoening. Het medisch dossier verwijst naar verslagen van Dr. [A.] van 14/06/2007 en 14/08/2007, een gespecialiseerde arts in [...] Libanon. De verslagen worden echter niet teruggevonden. Betrokkene had in Libanon een specialist die hem opvolgde. Het feit dat betrokkene zich in het verleden probleemloos heeft kunnen wenden tot de Libanese gezondheidsdiensten vormt een bewijs pro de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen.

Betreffende de toegankelijkheid van de benodigde behandeling en opvolging in Libanon dient bovendien aangestipt te worden dat uit onze informatie blijkt dat dit land over de beste ziekenhuizen en artsen van de regio beschikt en dat de gezondheidszorg in Libanon van een bijzonder hoog niveau is. De nabijheid van de grote steden en de hoge verstedelijkingsgraad (meer dan 80 procent van de bevolking) evenals het grote aantal ziekenhuizen (145 tertiaire zorgcentra) en gezondheidscentra (85 PHC centra) zorgen voor een relatief hoge toegankelijkheid van de gezondheidszorg (95 procent). Tegelijkertijd verzekeren het grote aantal artsen (verhouding van 1 / 270 inwoners) en de moderne hoog ontwikkelde technologie van het land een snelle en uitgebreide medische verzorging met goede diagnostische instrumenten. Volgens diezelfde informatie is de beste en de meeste gespecialiseerde zorg geconcentreerd in en rond Beiroet. Betrokkene woonde voorafgaand aan zijn verblijf in België in Nabitiye in Libanon. Deze stad is gelegen op zo'n 56.4 km van Beirut en bijgevolg mogen we er dus van uitgaan dat de zorgen die betrokkene nodig heeft in deze stad zeker voorhanden zijn. De geografische toegankelijkheid is bijgevolg gegarandeerd.

Betreffende de financiële toegankelijkheid van de medische zorgen dient opgemerkt te worden dat er in Libanon een systeem van sociale zekerheid bestaat, de National Social Security Fund (NSSF). De meeste Libanezen zijn particulier verzekerd, diegenen die geregistreerd zijn bij de National Social Security Fund (NSSF) hebben een gedeeltelijke dekking van de gezondheidszorg. Verder blijkt uit diezelfde informatie dat kosten voor de gezondheidszorg variëren tussen ziekenhuizen en artsen. Het sociale Zekerheid Fonds biedt "sickness and maternity insurance, labour accident and occupational disease insurance, family benefits, and termination-of-service benefits". Libanon heeft eveneens een nationaal ziektekostenverzekeringprogramma dat gefinancierd wordt door het Ministerie van gezondheid. Dit nationaal medisch plan dekt alle Libanezen die al meer dan tien jaar Libanees staatsburger zijn en die niet vallen onder de nationale sociale zekerheidsstelsels of enige andere vorm van overheidsverzekering. Dit medisch plan bestaat uit ziekenhuisopname, noodverzorging en behandeling in de ziekenhuizen. Het programma compenseert 90% van het ziekenhuis vergoeding en de patiënten maken het verschil met contant geld.

In de context van de financiële toegankelijkheid dient bovendien aangestipt te worden dat de arts-adviseur in haar advies stelt dat betrokkene niet arbeidsongeschikt is. Bijgevolg kan hij zelf instaan voor de eventuele bijkomende kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp via de door hem geleverde arbeidsprestaties. Betrokkene verklaarde tijdens zijn asielprocedure in Libanon gewerkt te hebben als bewakingsagent in een firma en een bank alsook als belegger in een wisselkantoor. Er zijn geen medische redenen aanwezig om aan te nemen waarom betrokkene niet opnieuw aan het werk zou kunnen. Bovendien geldt deze beslissing ook voor de overige gezinsleden zodat verondersteld kan worden dat ook zij een steentje bijdragen in de financiële situatie van het gezin, bij terugkeer naar het land van herkomst. In het admin[is]tratief dossier bevindt zich namelijk geen enkele aanwijzing dat deze personen arbeidsongeschikt zijn, noch dat zij geen toegang zouden hebben tot de arbeidsmarkt.

Volledigheidshalve dient nog vermeld te worden dat uit betrokkenes verklaringen afgelegd op 05/09/2007 ten aanzien van de asiendiensten dat hij 14.000\$ aan een smokkelaar kon betalen om hem en zijn gezin naar België te brengen, wat op een zekere financiële reserve kan wijzen.

Betrokkene stelt in zijn aanvraag dat de medische zorgen die hij behoeft in zijn thuisland niet op een medisch bevredigende wijze verstrekt kunnen worden. Betrokkene beperkt zich echter tot deze blote bewering zonder concrete gegevens naar voor te brengen of bewijskrachtige stukken voor te leggen. Bijgevolg doet de bewering van betrokkene geen afbreuk aan bovenstaande motivering.

In het verzoekschrift worden ook betrokkenes echtgenote [K.L.] medische redenen aangehaald. Zij legt een medisch attest d.d. 17/07/2008 van Dr [V.L.], een medisch attest d.d. 02/07/2008 van Dr. [B.F.] en een medisch attest d.d. 15/07/2008 van Dr. [R.F.] voor. De arts-adviseur weerhoudt in haar advies twee aandoeningen, echter, bij gebrek aan informatie over de evolutie van beide aandoeningen, laten de voorgelegde medische getuigschriften volgens haar niet toe het risico in de zin van Art 9ter§1 te bevestigen.

Voorts worden ook voor [H.M.] medische redenen aangehaald. Ter staving van haar aandoening wordt een medisch attest dd. 07/11/2008 van Dr [M.D.] voorgelegd . De arts-adviseur evalueerde dit gegeven op 12.12.2011 (zie gesloten omslag in bijlage) en concludeerde: "Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is. Derhalve is er van uit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland." De aandoening verhindert betrokkene niet te reizen. Mantelzorg is niet nodig.

Aangezien er geen medische behandeling of opvolging is, dient de toegankelijkheid van deze medische zorgen in Libanon niet onderzocht te worden.

Betreffende de medische redenen aangehaald voor [H.A.] gestaafd door een medisch attest dd. 07/11/2008 van Dr [M.D.] concludeerde de arts-adviseur in haar advies van 12.12.2011 (zie gesloten omslag in bijlage): "Gezien het gebrek aan diagnose en behandeling, laat het ter staving van de aanvraag voorgelegd medisch getuigschrift niet toe het risico in de zin van Art 9ter §1 te bevestigen". Betrokkene kan reizen en heeft geen mantelzorg nodig.

In het verzoekschrift worden tenslotte ook voor [B.M.] medische redenen aangehaald en legt hij ter staving een medisch attest dd. 07/11/2008 van Dr [M.D.] , huisarts te leper voor.

De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 12.12.2011 (zie gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat: "Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland." De aandoening verhindert betrokkene niet te reizen. Mantelzorg is niet nodig.

Aangezien er geen medische behandeling of opvolging is, dient de toegankelijkheid van deze medische zorgen in Libanon niet onderzocht te worden.

Gezien de conclusies van de arts-adviseur omtrent de ernst van de ziekte, gezien de situatie op het vlak van gezondheidszorg in Libanon, de mogelijkheid voor de betrokkenen om te reizen, de arbeidsgeschiktheid van betrokkenen en, ten slotte, de aanwezigheid van verwanten en familieleden bestaat er dan ook voor betrokkenen geen bezwaar tegen een terugkeer naar Libanon.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft."

Dit is de eerste bestreden beslissing.

De bevelen die eerste, tweede, derde en vierde verzoekende partij op 21 februari 2012 ter kennis werden gebracht, bevatten volgende motivering:

"De betrokkene verblijft langer in het rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art .7 , alinea 1,2° van de Wet van 15 december 1980)"

Deze bevelen vormen de tweede, derde vierde en vijfde bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van verzoekende partijen te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve moet worden opgemerkt dat derde en vierde verzoekende partij, respectievelijk geboren op 16 september 1996 en 14 juni 1994, als minderjarigen niet over de vereiste bekwaamheid beschikten om op 19 maart 2012 zonder vertegenwoordiging, een annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in te stellen. Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg niet ontvankelijk in de mate dat het door derde en vierde verzoekende partij in eigen naam werd ingesteld (RvS 15 februari 2006, nr. 155.037).

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoekende partijen voeren in een enig middel de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hun betoog luidt als volgt:

“De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de uitoefening van haar wettelijk toezicht bevoegd na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond ervan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvSt. 17 januari 2007, nr. 166.860 ; RvSt. 7 december 2001, nr. 101.624, RvV 5 juni 2009, nr. 28.348).

[...] Eerste onderdeel

[...] Volgens verweerster:

- lijdt tweede verzoeker niet aan een medische aandoening dewelke kan worden aanzien als een medische problematiek die een reëel risico inhoudt of kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit, en*
- blijkt niet dat tweede verzoeker aan een ziekte lijdt die reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling inhoudt, zelfs niet wanneer er geen adequate behandeling en opvolging beschikbaar zou zijn in het herkomstland LIBANON;*

Verweerster spreekt derhalve manifest het medische advies van haar eigen arts-attache dd. 15.12.2011 tegen, nu de arts-attache dd. 15.12.2011 stelt dat:

- alleen tweede verzoeker wel degelijk aan een medische aandoening [lijdt] dewelke kan worden aanzien als een medische problematiek die een reëel risico inhoudt of kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien de aandoening niet adequaat wordt behandeld en opgevolgd ;*

[...] Verweerster spreekt derhalve manifest het medische advies van haar eigen arts-attache dd. 15.12.2011 tegen, wanneer ze stelt dat:

- niet blijkt dat tweede verzoeker aan een ziekte lijdt die reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling inhoudt, zelfs niet wanneer er geen adequate behandeling en opvolging beschikbaar zou zijn in het herkomstland LIBANON;*

dit terwijl de arts-attache dd. 15.12.2011 daarentegen stelt dat:

- alleen tweede verzoeker wel degelijk aan een medische aandoening [lijdt] dewelke kan worden aanzien als een medische problematiek die een reëel risico inhoudt of kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien de aandoening niet adequaat wordt behandeld en opgevolgd, maar zou er in casu geen reëel risico zijn op een onmenselijke of vernederende behandeling gezien een adequate behandeling en opvolging beschikbaar zou zijn in het herkomstland LIBANON*

[...] Verweerster motiveert haar eerste bestreden beslissing derhalve niet correct nu ze de bevindingen van haar eigen arts-attache dd. 15.12.2011 tegenspreekt, aangaande het feit dat tweede verzoeker wel

degelijk aan een medische aandoening lijdt dewelke kan worden aanzien als een medische problematiek die een reëel risico inhoudt of kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien de aandoening niet adequaat wordt behandeld en opgevolgd.

De eerste bestreden beslissing is wegens dit motiveringsgebrek in elk geval niet wettig gemotiveerd en dient dan ook te worden vernietigd.

Tweede onderdeel

[...] Zoals hierna blijkt is verweerster niet uitgegaan van correcte feitelijke gegevens, minstens heeft zij die gegevens niet correct beoordeeld en is zij aldus tot een kennelijk onredelijk weigeringsbesluit gekomen.

Gelet op de materiele (en formele) motiveringsplicht dewelke op verweerster rust, dient zij tevens wat zij beweert en concludeert, uiteraard afdoende te motiveren onder verwijzing naar bewijskrachtige stukken, die zij daarenboven correct dient te beoordelen, quod non.

[...] Verweerster faalt hierin :

Volgens verweerster lijdt minstens tweede verzoeker ten eerste niet aan een medische aandoening dewelke kan worden aanzien als een medische problematiek die een reëel risico inhoudt of kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit, dit terwijl volgens het verslag van de arts-attache dd. 15.12.2011 blijkt dat minstens tweede verzoeker wel degelijk lijdt aan een medische aandoening dewelke kan worden aanzien als een medische problematiek die een reëel risico inhoudt of kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien de aandoening niet adequaat wordt behandeld (zie eerste onderdeel van het middel).

[...] Volgens verweerster zou verder volgens de Med-COI databank van een zeker Med-COI project op basis van dewelke verweerster blijkbaar informatie heeft bekomen omtrent de kwaliteit van gezond[h]heidszorgen in LIBANON, de gezondheidszorg er van een bijzonder hoog niveau zijn en een systeem van sociale zekerheid kennen dat zorgt voor een 'gedeeltelijke dekking van de gezondheidszorg' en dat « sickness and maternity insurance, labour accident and occupational disease insurance, family benefits, and termination-of-service benefits » biedt en het feit dat de geboortestad van verzoekster op zo'n 56 km gelegen is van Beirut de geografische toegankelijkheid er van voor verzoekster verzekerd zijn, quod non.

[...] Verzoekers die echter sinds 2007 niet meer in LIBANON zijn geweest en er zijn gevlucht tengevolge van de oorlogsomstandigheden zullen in de praktijk en gelet op de situatie in het land van herkomst van verzoekers, die op heden extreem onstabiel en gevaarlijk gelet is op o.m. de politieke spanningen en terroristische dreigingen, de oorlog met Israël en de spanningen in buurland SYRIE, en gelet op het ontbreken van enige economische ondersteuning, niet over de nodige gratis of betaalbare medische behandeling kunnen beschikken, mede gelet op de ontstentenis aan verdienvermogen bij verzoekers of hun gebrekkig verdienvermogen op de korte termijn gezien hun jarenlange verwijdering uit LIBANON (de kinderen van eerste en tweede verzoeker zelfs op minderjarige leeftijd).

Verder houdt verweerster ook geen rekening met het feit dat verzoekers moslims betreffen en dat de gezondheidsverstrekkingen in Beirout- LIBANON zich veelal in handen van christelijke medici en instanties bevinden waardoor de toegankelijkheid voor verzoekers nog meer precair is en houdt verweerster geen rekening met actuele gegevens ter zake de toegankelijkheid tot medicijnen en medische zorgen, nochtans aan verweerster bekend en beschikbaar via het Belgisch Ministerie van Buitenlandse zaken (stuk 8).

[...] Derhalve is de eerste bestreden beslissing ook om deze redenen niet wettig gemotiveerd en neemt verweerster een beslissing die onredelijk is, gelet op de gevolgen ervan voor verzoekster en gaat verweerster onzorgvuldig tewerk nu zij enkel websites als motieven aanvoert die geenszins informatie bevatten die haar besluit ondersteunen en die daarenboven niet uitsluiten dat aangezien de aandoening waaraan minstens tweede verzoeker lijdt wel degelijk een reëel risico inhoudt of kan inhouden voor het leven en fysieke integriteit indien de aandoening niet adequaat wordt behandeld, hij aldus een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling bij een gedwongen terugkeer naar LIBANON aangezien een adequate behandeling in de praktijk niet beschikbaar is voor hem in het herkomstland.

[...] Verweerster heeft een onredelijke beslissing genomen en heeft gelet op de onzorgvuldigheid waarmee de eerste bestreden beslissing is genomen minstens materieelrechtelijk zich op een onwettige wijze van motieven voorzien.

De eerste bestreden beslissing dient derhalve vernietigd te worden.

Dit alles impliceert dat verzoekers dienen hersteld te worden in hun vorige toestand.

Verzoekers beschikten tot op datum van 21.02.2012 over immatriculatieattesten hen eerder bezorgd in uitvoering van artikel 9ter Vr.W. 15.12.1980.

Verzoekers beschikken thans ook nog over geldige nationale identiteitskaarten (stuk 9).

Aangezien in de tweede bestreden beslissingen (stuk 2 tem 5) wordt verwezen naar art. 7, al. 1, 2° Vr.W. 15.12.1980 kan thans niet worden weerhouden dat, nu de eerste bestreden beslissing dient te worden vernietigd, verzoekers in het Rijk zouden verblijven zonder de in art. 2 Vr.W. 15.12.1980 vereiste documenten, aangezien de voormelde immatriculatieattesten hen eerder bezorgd in uitvoering van artikel 9ter Vr.W. 15.12.1980 hen moeten worden teruggegeven nu hun aanvraag dewelke op 07.09.2009 ontvankelijk werd bevonden, bijaldien bij een vernietiging van de eerste bestreden beslissing nog actueel is en verzoekster het recht op verblijf garandeert.

Derhalve dient gelet op de samenhang tussen de eerste en de tweede bestreden beslissing, de tweede bestreden beslissingen ook te worden vernietigd."

4.2.1. Wat betreft de ingeroepen schending van het artikel 62 van de Vreemdelingenwet dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen worden gelezen zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. De motiveringen van de bestreden beslissingen zijn ook pertinent en draagkrachtig. Er is bijgevolg aan doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

4.2.2. De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht inzake de eerste bestreden beslissing dient te worden onderzocht in het raam van de toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde."

Uit deze bepaling blijkt dat een verblijfsmachtiging op grond van medische redenen enkel kan worden toegestaan indien de aanvrager bewijst dat zijn leven of fysieke integriteit in gevaar zijn of indien hij in een onmenselijke of vernederende situatie dreigt terecht te komen omdat er geen adequate behandeling bestaat voor zijn gezondheidsprobleem in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. Het komt enkel aan een door verwerende partij aangestelde arts toe om het al dan niet bestaan van dit reëel risico te beoordelen.

Allereerst betogen verzoekende partijen dat in de eerste bestreden beslissing de vaststellingen die door de door verwerende partij aangeduide ambtenaar-geneesheer zijn gedaan met betrekking tot de aandoeningen waaraan tweede verzoekende partij lijdt niet correct zijn weergegeven en de bevindingen van verwerende partij in tegenspraak zijn met deze van de ambtenaar-geneesheer. De Raad kan slechts vaststellen dat verwerende partij specifiek met betrekking tot de door tweede verzoekende partij aangevoerde medische problematiek stelde dat *"de arts-adviseur [finaal] concludeert [...] dat de aandoening van betrokkene, hoewel die kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico*

kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien behandeling beschikbaar is in Libanon. Vanuit medisch standpunt is er bijgevolg geen bezwaar tegen een terugkeer naar dit land” en dat dit een correcte weergave is van de visie van de ambtenaar-geneesheer inzake de aandoening van tweede verzoekende partij. De ambtenaar-geneesheer stelde immers het volgende: *“Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de aandoening, hoewel deze kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar is in Libanon”*. De beschouwingen van verzoekende partijen missen dan ook feitelijke grondslag. Het gegeven dat verwerende partij in fine van de bestreden beslissing op algemene wijze verwijst naar de in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalde criteria kan aan voorgaande vaststelling dat verwerende partij wel degelijk de precieze vaststellingen van de door haar aangestelde arts in aanmerking heeft genomen geen afbreuk doen.

In tweede instantie stellen verzoekende partijen dat zij in Libanon niet zullen kunnen beschikken over een betaalbare medische behandeling. Zij tonen door te wijzen op hun langdurige afwezigheid, de politieke spanningen die in Libanon bestaan, de terroristische dreiging, de situatie in buurland Syrië, het gebrek aan economische ondersteuning en de oorlog met Israël evenwel niet aan dat de vaststelling van verwerende partij dat tweede verzoekende partij niet arbeidsongeschikt is en zij bijgevolg zelf dient te kunnen instaan voor de betaling van eventuele medische kosten incorrect is. Er blijkt immers niet dat de algemene situatie in Libanon waarnaar zij verwijzen tot gevolg heeft dat tweede verzoekende partij niet in staat zou zijn om een arbeidsbetrekking te vinden. Hierbij moet worden opgemerkt dat tweede verzoekende partij aangaf dat zij voor haar vertrek naar België professioneel actief was en dat niet blijkt dat de situatie in Libanon zelf ondertussen wat betreft de tewerkstellingsmogelijkheden in negatieve zin is gewijzigd. Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat de stelling van verwerende partij dat uit een verslag van de Internationale Organisatie voor Migratie dat publiek toegankelijk is blijkt dat er in Libanon een sociaal zekerheidssysteem bestaat waarop zij een beroep kunnen doen foutief is of dat het kennelijk onredelijk is om te stellen dat andere gezinsleden – waarbij moet worden toegelicht dat eerste verzoekende partij niet minderjarig was op het ogenblik dat de eerste bestreden beslissing werd genomen en dat het feit dat een persoon minderjarig is niet uitsluit dat hij ook bepaalde kosten kan dragen – een bijdrage kunnen leveren inzake de betaling van bepaalde kosten. Zij weerleggen ook de vaststelling niet dat uit de door hen afgelegde verklaringen kan worden afgeleid dat zij een zekere financiële reserve hebben.

Waar verzoekende partijen voorts uiteenzetten dat zij moslim zijn, terwijl veel medici in Libanon christen zijn en dat de medische zorgverstrekking in het algemeen veelal in handen is van christelijke instanties moet worden gesteld dat verzoekers met deze bewering – hun standpunt vindt immers geen steun in enig aan de Raad voorgelegd stuk – niet aannemelijk maken dat zij niet de vereiste zorgen kunnen krijgen. Zij tonen namelijk niet aan dat christelijke medici of instanties weigeren zorgen te verstrekken aan personen met een andere geloofsovertuiging en dat er geen artsen zijn die net als zijzelf moslim zijn. In het stuk 8 waarnaar verzoekende partijen verwijzen leest de Raad dat er in Beiroet talloze apotheken en goede hospitalen zijn en dat de Libanese regering acties onderneemt om namaak-medicatie van de markt te houden. Uit dit overtuigingsstuk kan niet worden afgeleid dat het niet mogelijk is een passende zorgverstrekking in Libanon te krijgen en dat de vaststellingen van verwerende partij inzake de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van medische zorgen in dat land niet correct zijn. Het standpunt van verwerende partij dat de vereiste medicatie en opvolging in Libanon beschikbaar zijn vindt steun in de stavingsstukken waarnaar wordt verwezen in het advies van de ambtenaar-geneesheer en die zijn toegevoegd aan het door verweerder neergelegde administratief dossier. Verzoekende partijen kunnen daarom niet worden gevolgd in hun betoog dat verwerende partij slechts naar websites verwijst die geen informatie bevatten die haar besluit ondersteunen.

De uiteenzetting van verzoekende partijen laat niet toe te concluderen dat de eerste bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover verwerende partij beschikt.

Een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet of van de materiële motiveringsplicht blijkt derhalve niet.

4.2.3. De vaststelling dat verzoekende partijen langer in het Rijk verblijven dan de in artikel 6 van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn – het motief waarop de tweede, derde en vierde, bestreden

beslissing zijn gegrond – vindt evenzeer steun in het door verwerende partij neergelegde administratief dossier en wordt door verzoekende partijen ook niet in vraag gesteld. Bijgevolg kan ook met betrekking tot deze beslissingen geen schending van de materiële motiveringsplicht worden vastgesteld.

4.2.4. Nu geen kennelijke wanverhouding wordt aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissingen onderbouwen en het dispositief van deze beslissingen kunnen verzoekende partijen ook niet worden gevolgd waar zij stellen dat het redelijkheidsbeginsel werd geschonden (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

4.2.5. Het zorgvuldigheidsbeginsel – dat verzoekende partijen ook geschonden achten – legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen, zodat geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan worden vastgesteld.

Het enig middel is ongegrond.

Verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend dertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK